

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: **A. G.**
bytem X

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2019, č. j. 10.01-000038/19-004

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, která podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění rozhodném po projednávanou věc (dále jen „**zákon o advokacii**“), rozhodla tak, že žalobci nebude Českou advokátní komorou určen advokát k poskytnutí právní služby. Dle žalované žalobce neuvedl a nedoložil skutečnosti týkající se jeho finančních a majetkových poměrů a nedoložil své tvrzení, že mu dvě advokátky odmítly poskytnout požadované právní služby.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

2. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce podal dne 8. 1. 2019 žádost o určení advokáta k zastoupení za účelem posouzení celé věci a následného sepsání žaloby na advokátku Mgr. L. M. Žalovaná žalobce dne 18. 1. 2019 vyzvala k odstranění vad jeho podání

(pozn. soudu: žalobce byl dle elektronického správního spisu vyzván, aby v žádosti uvedl 2 konkrétní advokáty, které požádal o poskytnutí právní služby a byl jimi odmítnut, a aby doložil doklady o svých příjmových a majetkových poměrech za posledních 6 kalendářních měsíců), což částečně učinil podáním ze dne 6. 2. 2019.

3. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že žalobce sdělil jména dvou advokátů, kteří mu odmítli poskytnout právní službu, ale své tvrzení ničím nedoložil, čímž neosvědčil nemožnost zajištění si právní služby způsobem stanoveným v zákoně. Dále žalobce řádně neuvedl a nedoložil skutečnosti týkající se jeho finančních a majetkových poměrů, neboť k žádosti nebyly doloženy doklady o výši jeho příjmu a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o majetkových poměrech. Žalobce tak neprokázal, že je osobou, jejíž příjmové a majetkové poměry odůvodňují určení advokáta k poskytnutí právní služby. Dle žalované tak žalobce nesplnil podmínky podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s § 18c odst. 1, 3 a 4 stejného zákona.

II. Žaloba

4. Žalobce v podané žalobě uvedl, že jeho původní žádosti o právní pomoc podle § 18a zákona o advokacii (pozn. soudu: žalobce nesprávně uvádí žádost o určení advokáta) bylo vyhověno rozhodnutím č. j. 10.03-000125/18-008, přičemž jeho příjmové a majetkové poměry se od podání jeho žádosti nezměnily.
5. Napadeným rozhodnutím byla ale jeho žádost o určení advokáta přesto zamítnuta, jakkoli žalobce namítal, že doklady, které po něm byly vyžadovány, nemá – nemohl proto prokázat svá tvrzení. Sepsal ale čestné prohlášení a údaje, které ve své žádosti uvedl, jsou pravdivé a nic nezamlčel. Nedoložení dokladů nepovažuje žalobce za důvod pro zamítnutí jeho žádosti. Žalobce proto navrhnul zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované a replika žalobce

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla odmítnutí žaloby, neboť dle jejího názoru nelze z žaloby dovodit, z jakých důvodů se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
7. Pro případ, že by nedošlo k odmítnutí žaloby, žalovaná uvedla, že dne 18. 10. 2019 podal žalobce žádost o právní poradu dle § 18a zákona o advokacii, kde uvedl, že má měsíční příjem 3 500 Kč a žije v domácnosti sám. Poplatek za vyřízení žádosti uhradil. Žalovaná dne 23. 11. 2018 určila k poskytnutí porady JUDr. I. P., která žalobci právní poradu poskytla dne 7. 12. 2018 v době 11h až 12:15h.
8. Dne 8. 1. 2019 žalovaná obdržela žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona o advokacii. Jeho žádosti přitom nebylo vyhověno ze zákonných důvodů, neboť žalobce nedoložil, že ho jím dva jmenovaní advokáti odmítli v jeho žádosti o poskytnutí právní služby, a protože žalobce nedoložil své finanční a majetkové poměry. Navíc žalovaná dodala, že jím avizovaný příjem 24 500 Kč, který uvedl ve své žádosti, je vyšší než trojnásobek životního minima. Dále dodala, že v žalobcem řešené věci bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

dovolání proti zmíněné advokátce M. Nejvyšším soudem odmítnuto a stejně tak i jeho ústavní stížnost podaná k Ústavnímu soudu.

9. V replice ze dne 24. 7. 2019 žalobce uvedl, že advokátka Mgr. L. M. způsobila újmu všem dotčeným stranám a hrubě porušila právní předpisy z důvodu jí sepsaných absolutně neplatných kupních smluv. Žalobce požadavky žalované splnil a navíc rozpory vysvětlil čestným prohlášením. Vyjádření žalované k žalobě považuje za spekulativní a místy zmatečné. Žalobce uvedl, že je diskriminován ve svých lidských právech. Žalovaná podle něj měla zjistit skutečný stav věci.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Na ústním jednání konaném dne 18. 10. 2021 účastníci setrvali na argumentaci uplatněné již v dřívějších podáních. Žalobce přitom avizoval, že se ve věci a k vyjádření žalované ještě v mezidobí vyjádřil písemně, načež mu byl dán prostor k představení jeho stanoviska obsaženého v tomto podání. Žalobce opakovaně poukazoval na nespravedlnost v postupu advokátky Mgr. M., potažmo civilních soudů a nemožnost obstarání podkladů o svých příjmových a majetkových poměrech. Poukázal také na to, že s předmětnou advokátkou mělo být vedeno kárné řízení a dále uváděl, že advokáti, kteří ho dříve zastupovali, mu odmítli pomoci ve sporu s jinou advokátkou. Žalovaná zdůraznila, že každá žádost musí být řádně doložena. To se nestalo, přičemž napadené rozhodnutí splňuje všechny předpoklady na něj kladené právními předpisy. Doplnila také, že v původním soukromoprávním sporu žalobce zastoupen byl, přičemž byl neúspěšný, a to i před Ústavním soudem. Konečně k údajnému kárnému řízení s uvedenou advokátkou žalovaná uvedla, že byla podána toliko stížnost, jež byla vyhodnocena jako nedůvodná.
11. Soud dále přiblížil podstatný obsah správního spisu a dále konstatoval listiny předložené při jednání žalobcem – oznámení JUDr. K. o převzetí zastoupení žalobce ze dne 11. 5. 2012 a plnou moc vystavenou Mgr. M. ze dne 24. 3. 2016, jimiž žalobce dokládal, že advokáti, na něž se dle svých tvrzení obrátil, jej zastupovali i dříve. Dále se jednalo o tři listiny žalované vztahující se k podání stížnosti žalobce na uvedenu advokátkou, z níž se tedy podává jen tolik, že žalobce podal stížnost, a konečně o sdělení JUDr. P., advokátky dříve určené k poskytnutí právní rady, zachycující toliko informace pro žalobce o setkání. Ostatním důkazním návrhům, označeným jako přílohy žaloby (návrh na uzavření kupní smlouvy, kupní smlouva, prohlášení ze dne 2001, popis podvodného jednání advokátky Mgr. M.), soud nevyhověl, neboť se zcela mýjely s předmětem řízení a nemohly tak posouzení věci ničeho přinést. Jednalo se totiž o listiny vztahující se k původnímu civilnímu sporu.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
13. Na úvod je nezbytné podotknout, že se jedná o žalobu na samé hranici její projednatelnosti, neboť námitky žalobce jsou velmi strohé a často zmatečné. Přesto lze z částí žaloby označených jako „Poučení“ a „Prohlášení“ relativně jasně identifikovat,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

v čem žalobce shledává nesprávnost postupu žalované – zejména tvrdí, že se jeho poměry od dřívějšího řízení ohledně žádosti o právní pomoc nezměnily a že je pravdivě doložil čestným prohlášením. Soud proto neshledal důvod žalobce vyzývat k odstranění vad žaloby, neboť ta obsahovala projednatelný žalobní bod. Zároveň ovšem nelze přehlížet, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Soud se tedy mohl vyjádřit pouze k uplatněným žalobním námitkám.

14. I napadené rozhodnutí, přestože jej soud neshledal nepřezkoumatelným, neboť je z něj seznatelné, z jakých důvodů nebylo žádosti žalobce vyhověno, je velmi stručné a postrádá precizní argumentaci. Přesto se však nejedná o pochybení, které by soudu bránilo je přezkoumat. Správní soudy ostatně v minulosti nesčetněkrát judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.
15. Dále jen nutné předeslat, že žalobce napadl rozhodnutí žalované, kterým mu nebyl určen advokát k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona o advokacii. Námitky žalobce týkající se jeho sporu s advokátkou Mgr. L. M. tak nejsou v projednávané věci vůbec relevantní a soud se k nim nemůže vyjadřovat. Úkolem soudu je ve světle žalobních námitek posoudit pouze zákonnost napadeného rozhodnutí, které se týkalo otázky poskytnutí právní služby, nikoliv sporu žalobce se zmíněnou advokátkou.
16. Soud přitom vycházel z následující právní úpravy.
17. Podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii *„(t)en, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí a) právní porady podle § 18a nebo b) právní služby podle § 18c.“*
18. Podle § 18c odst. 1 zákona o advokacii *„(ž)adatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby. V téže věci může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19, nebo nastane-li situace uvedená v § 20 odst. 2.“*
19. Podle § 18c odst. 2 zákona o advokacii *„(ž)ádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři. Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje a) popis věci, v níž by měla být právní služba poskytována, a b) prohlášení žadatele, že jej ve věci, v níž je právní služba žádána, nezastupuje jiný advokát nebo osoba podle § 2 odst. 2 písm. a).“*
20. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii *„(n)ejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

21. Podle § 18c odst. 4 zákona o advokacii „(k) žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoře sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.“
22. Podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii „(k)omora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu. Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.“
23. Citovaná ustanovení stanovují celkem čtyři podmínky, které musí žadatel splňovat, aby mu žalovaná určila advokáta k poskytnutí právní služby a to, že žadatel nesmí splňovat podmínky pro ustanovení advokáta podle zvláštních právních předpisů [§ 18 odst. 2 zákona o advokacii]; nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak [§ 18 odst. 2 zákona o advokacii]; odůvodňují to jeho příjmové a majetkové poměry [§ 18c zákona o advokacii]; v předmětné věci není zastoupen jiným advokátem nebo osobu podle § 2 odst. 2 písm. a) [§ 18c zákona o advokacii].
24. Pokud žalobce namítal, že mu byla poskytnuta právní porada podle § 18a zákona o advokacii, přičemž v jeho příjmových a majetkových poměrech se nic nezměnilo, neshledal soud námitku důvodnou. Podmínky pro poskytnutí právní porady podle § 18a zákona o advokacii a podmínky pro poskytnutí právní služby dle § 18c stejného zákona totiž nejsou shodné.
25. Obě předmětná ustanovení stanovují shodně podmínku, že žadatel nesmí být ve věci, v níž žádá, zastoupen jiným advokátem. Rozdílně však stanovují podmínku ohledně příjmových a majetkových poměrů žadatele, když § 18a odst. 1 věta první zákona o advokacii stanovuje, konkrétní hranici, kterou nesmí příjem žadatele překročit (trojnásobek životního minima). Podmínka v § 18c odst. 1 věta první je však obecnější, neboť stanovuje, že určení advokáta musí
- odůvodňovat příjmové a majetkové poměry žadatele, přičemž však nestanovuje žádnou konkrétní hranici příjmů (srov. též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2019, č. j. 8 A 26/2019 - 42). Pokud tedy byla žalobci dříve poskytnuta právní porada, což žalovaná nerozporuje, neznamená to, že má žalobce automaticky nárok i na poskytnutí právní služby a nemusí svou žádost nijak dokládat (doložení tvrzení by ostatně mělo být pravidlem vždy). Žalovaná tak nemohla automaticky vycházet z toho, že žalobce splnil podmínky pro poskytnutí právní porady, ale musela se zabývat jeho příjmovými a majetkovými poměry. Kromě toho, rozhodnutí o poskytnutí právní porady žalobci není předmětem projednávané věci a soud se jím proto nemůže zabývat. Jeho úkolem je posoudit zákonnost napadeného rozhodnutí ve světle žalobních námitek.
26. Žalobce dále namítal, že nemohl své příjmové a majetkové poměry doložit řádnými doklady, ale dodal namísto toho čestné prohlášení. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce v čestném prohlášení uvedl „příležitostný výdělek cca 24 500 Kč bez smluvního pracovního poměru si zajišťuji náhodnými pracemi či jinou náhodností“. Žalobce ale nijak nespecifikoval, zda se jedná o měsíční výdělek, nebo je to jeho jediný příjem za posledních 6 měsíců, resp. po jakou dobu musí s tímto výdělkem vystačit. Neuvedl ani to, zda se jedná o čistý nebo hrubý příjem. Rovněž neuvedl, jakým způsobem si tento výdělek obstarává,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

přičemž své tvrzení navíc nedoložil žádnými doklady, např. výpisem z účtu, dokladem o převzetí hotovosti, jak vyžaduje § 18c odst. 4 zákona o advokacii.

27. Ustanovení § 18c odst. 4 zákona o advokacii rovněž stanoví, že podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoře (žalované) sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou. Jedná se o vyhlášku č. 120/2018 Sb., o stanovení formulářů žádosti o určení advokáta a formuláře podnětu k poskytnutí jednorázové právní porady. Vzor formuláře žádosti o právní službu dle § 18c zákona o advokacii je stanoven v příloze č. 3 této vyhlášky. Ta v oddílu D stanoví, že další příjmy mají být doloženy odpovídajícím dokladem, je-li to možné. Pokud žalobce uvedl, že nemá žádné příjmy ze závislé činnosti nebo podnikání, je zjevné, že nebude mít v tomto ohledu ani žádné doklady. Nicméně žalobce uvedl, že má příležitostné příjmy ve výši 24 500 Kč. Je přitom povinností žadatele takové příjmy doložit, a to odpovídajícími doklady.
28. Soud si je vědom toho, že může dojít k situaci, kdy žadatel nebude mít z různých důvodů žádné doklady k dispozici. Ostatně v samotném formuláři žádosti je uvedeno, že doklady mají být doloženy, je-li to možné. V takovém případě tak zřejmě není vyloučeno doložit příjmové a majetkové poměry i jiným způsobem než formálními doklady, např. právě čestným prohlášením, pokud bude dostatečně určité a nebude budit důvodné pochybnosti o jeho pravdivosti (musí tak obsahovat jasné a přesvědčivé vysvětlení zdroje příjmů a nemožnosti obstarání jiných dokladů); jinak by totiž rozhodování žalované mohlo být náchylné k přepjatému formalismu. Jak ale bylo uvedeno, žalobce ke své příjmové situaci neuvedl nic bližšího (např. jakým způsobem jsou mu vypláceny), mimo zcela vágní tvrzení, že jde o příležitostné příjmy. Žalovaná tak neměla možnost ověřit, zda žalobce skutečně splňuje podmínky pro poskytnutí právní služby. Samotná částka 24 500 Kč přitom bez bližší konkretizace nenaspovídá tomu, že by příjmové poměry žalobce byly natolik špatné, že by si nemohl vůbec dovolit služby advokáta.
29. Přestože má žalovaná povinnost zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (ve spojení s § 55a zákona o advokacii), je to primárně žalobce, který má v řízení o své žádosti povinnost tvrdit a osvědčit své příjmové a majetkové poměry, neboť se jedná o řízení zahajované na žádost žalobce (srov. bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014 - 40). Této povinnosti ale žalobce nedostál, žalovaná tak neměla jinou možnost, než žádosti žalobce nevyhovět. Soud proto neshledal námitku jako důvodnou.
30. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii je kromě toho žalobce povinen doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů. Žalobce na výzvu žalované sdělil jména dvou advokátů, kteří mu neměli poskytnout právní služby. Své tvrzení ale nedoložil, např. kopií e-mailové komunikace s advokáty, či určením dne a času, kdy s nimi bylo telefonicky hovořeno – při jednání toliko předložil podklady, že jej tito advokáti dříve zastupovali. Ani v tomto ohledu proto neshledal soud pochybení žalované a i jen tento důvod by tak musel vést k zamítnutí žádosti žalobce.
31. Co se týče tvrzení, že je žalobce diskriminován ve svých lidských právech, nemůže se k němu soud blíže vyjádřit, neboť tuto námitku uplatnil až ve své replice, tj. po uplynutí lhůty dvou měsíců k podání žaloby (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

nadto tuto námitku nijak nekonkretizoval a soud by ji tak mohl posuzovat pouze v obecné rovině, v jaké ji žalobce vznesl. K tomu přitom soud nad rámec vlastního vypořádání věci uvádí, že z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí ani správního spisu soud nezjistil, že by vůči žalobci žalovaná uplatňovala jakoukoliv diskriminaci – jeho žádost standardně zpracovala, přičemž jej i řádně vyzvala k odstranění vad žádosti tak, aby jí bylo možné vyhovět.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2021

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.